

۲۰۱۷/۰۹/۲۲

لیکوال: هانس کریستن اندرسن
ژباړونکی: آصف بهاند

بلبل

(Nattergalen)
H. C. Andersen

دویمه برخه

په مانی کې پوره پاکي صفایي شوي وه. دیوالونه او غولي چې له چيني څخه جوړ شوي وو، د زرگونو طلايي څراغونو تر رڼا لاندې ځلیدل! بسکلي گلان چې په وړو زنگونو سره نور هم بسکلي کړای شوي وو، په لارو کې ایښودل شوي وو، په گلانو کې را زوړند زنگونه دومره ښوریدل او غږ یې کاوه چې خلک یو د بل په خبرو سم نه پوهیدل.

د میلمستیا د سالون په منځ کې، د امپراتور د ناستي ځای ته نږدې، یوه زرینه کړۍ د دې له پاره را ځړول شوې وه چې بلبل ورباندې کیني. ټول درباریان را ټول شوي وو، د پخلنځي وړوکي جلی چې اوس یې «د پخلنځي جلی» نوم خپل کړی و، اجازه یې درلوده چې د یوې دروازي تر شا ودیږي او د بلبل غږ ته غوږ ونیسي. ټولو ښایسته جامي اغوستي وي او هغه واړه الوتونکي ته یې کتل چې امپراتور په ډیرې مینې سره خپل سر ورته ښور او.

کله چې بلبل سندري پیل کړې، دومره ښې غاړې یې وکړې چې د امپراتور په سترگو کې اوبسکي را ټولي شوې او کله چې د امپراتور اوبسکي په تویدو شوې، واړه بلبل لا ښې غاړې وکړې، داسې ښه وچغید چې غږ یې ټول زړونه خوشاله کړل. د امپراتور دومره خوښ شوی و چې امر یې وکړ چې د ده زرینې څپلی ور ډالی کړي، خو بلبل له امپراتور نه په مني سره و ویل چې ډیر ویاړ مو را په برخه کړ او زیاته یې کړه:

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

«ما د امپراتور په سترگو کې چې کومې اوبښکې ولیدلې، هغه ما ته ډیر ارزښت لري! د امپراتور اوبښکې عجیب څوک لري، خدای پوهیږي، چې ما ته همدا بسنه کوي!»
او بیا بلبل په خپل زړه وروښکې غږ سره سندرې و ویلي.
د دربار ټولو میرمنو و ویل:

«دا تر ټولو هغه زړه وروښکې او مینه ناک غږ دی، چې تر اوسه مور اوریدلی دی!»
له هغه نه وروسته به یې کله چې له چا سره خبرې کولې، خولې به یې له اوبو ډکولې، څو وکولای شي له خولې ښه غږ را وباسي، هغوی داسې انگیرله چې د دې کار په کولو سره له دوی نه بلبل جور شي! تر دې پورې چې د دربار چوپړانې هم راضي وي او دې کار په رښتیا سره ارزښت درلود چې تر ټولو ستونزمن کار د هغوی راضي کول و!
هوکې، په مانی کې د بلبل شته والی، تر ټولو ستر بریالیتوب و.

وپیټل شوه چې بلبل په دربار کې پاتې شي، یو کپس ولري او کولای شي دوه ځلې د ورځې له خوا او یو ځلې د شپې له مخې، په چکر ووزي. تل به دولس خدمتگاران ورسره وي، ټول چوپړان به په لاس کې د ورینمو یوه رسی لري چې یو سر به یې د خوارکوټي بلبل په پښه پورې تړلی وي. په داسې یو بد حالت کې، داسې یو چکر، په هیڅ ډول د خوښې وړ نه و.

د ښار ټولو اوسیدونکو، د داسې یو حیرانونکي الوتونکي په هکله خبرې کولې. کله به چې دوه تنه سره مخامخ شول، د همدې بلبل په باب به سره غږیدل. د خوراکي توکو د یولسو دوکانونو خاوندانو د خپلو ماشومانو نومونه بلبل کینودل، خو هغوی یوه هم غاړې نه شوای کولای.
یوه ورځ، یوه لویه غوټه د امپراتور په نامه اورسیده. پر غوټه لیکل شوي وو: «بلبل» امپراتور د غوټې په لیدو سره و ویل:

«ښایي زموږ د بلبل په باب کوم بل کتاب لیکل شوی وي.»
خو په غوټه کې کتاب نه، بلکې په لاس جور کړای شوی کوکي بلبل و او په قوتې کې ایښودل شوی و چې ریښتیني بلبل ته ورته و. دا په لاس جور کړای شوی بلبل له سرو او سپینو زرو جور شوی و او په ډیرو قیمتي ډبرو لکه: شنه یاقوت، سره یاقوت او الماسو ښکلې کړای شوی و. کله به چې کوک کړای شو، کولای یې شول د ریښتیني بلبل یوه سندره و وایي او د سندرو ویلو په شیبه کې یې خپله نقرا ای لکی هم ښوروله. په غاړه کې یې یوه پټاره وه چې دا توري پرې لیکل شوي وو:

«د جاپان د امپراتور بلبل، د چین د امپراتور تر بلبله بې ارزښته دی.»
ټولو درباریانو په یوه خوله و ویل:

«ډیر په زړه پورې او ښکلې دی.»

هغه چا چې دا راوړی و، ډیر ژر یې د «د سلطنتي بلبل لوی زیری راوړونکي» لقب تر لاسه کړ. ټولو به ویل:

«هغوی باید گډې سندرې و وایي، څه ښه به سره زیږي!»

هغوی سندرې سره و ویلي، خو، نه چندانې ښې، پې گټې وې. ځکه چې ریښتیني بلبل په خپل ستایل غاړې کولې او د کوکي بلبل په تتر کې چې څه ایښودل شوي وو، له هغه نه غږ راخوت.
د سلطنتي آرکستر مشر و ویل:

«دا د کوکي بلبل گناه نه ده، نو تیشن سره سمې بدلې وایي، هغه زما د موسیقۍ د ښوونځي له جملې نه دی!»

له هغه نه وروسته کوکي بلبل اړ و چې په یوازې تن سندرې و وایي او لکه د ریښتیني بلبل په څیر، ډیر بریالیتوب هم ور په برخه شو. د دې تر څنگه د کوکي بلبل ظاهري ښه د گانو او قیمتي غمیدو د کارولو په وجه هم ښه ښکاریده. کوکي بلبل یو سندره دري دیرش ځلې و ویله، خو سترې نه شو او درباریانو غوښتل چې بیا یې تکرار کړي، خو امپراتور فکر وکړ چې اوس د ریښتیني بلبل وار دی چې سندرې و وایي؛ خو بلبل چیرې و؟ د هیڅ چا نه و پام شوی چې بلبل له خلاصې کړکۍ د شنه ځنگله په لوري الوتی و.

امپراتور په قهرجن ډول و ویل:

«دا کار څه مانا لري؟»

ټولو درباریانو د بلبل بد و ویل او هغه یې یو نا شکره موجود وگاڼه او و ویل:

«په هر صورت، اوس ډیر ښه الوتونکي له مور سره شته!» او کوکي بلبل اړوت چې بیا سندرې و وایي. دا هماغه سندره وه چې دوی څلور دیرش ځلې اوریدلې وه، خو تر اوسه یې زده کړې نه وه، ځکه چې ډیر ستوخن غږ و. د سلطنتي آرکستر مشر کوکي بلبل وستایه او اعلام یې وکړ چې دا بلبل نه یوازې د الماسو په درلودلو سره، له ظاهري پلوه ښه دی، بلکې له داخلي پلوه هم له حقیقي بلبل نه ښه دی.
هغه و ویل:

اعلیحضرت او ښاغلو!

تاسو هیڅکله نه شئ کولای چې د ریښتیني بلبل په باب وړاندوینه وکړئ چې څه به وشي، په داسې حال کې چې په کوکي بلبل کې غږ مخکې له مخکې پېښ بیښی شوی دی او پرته له دې نه، کولای شو هر څه توضیح کړو. کولای

شو هغه خلاص کړو او انساني کار وښييو چې د غږ استوانه چيرې ايښودل شوي ده، څه ډول کار کوي او نور شيان څه ډول يو په بل پسې ايښودل کيږي!»
ټولو درباريانو په يوه غږ سره و ويل:
«بالکل زموږ خوښه هم همداسې ده!»

د سلطنتي ارکستر مشر اجازه تر لاسه کړه چې راتلونکې يکشنبې کوکي بلبل ټولو خلکو ته ور وښيي. امپراتور داسې گڼله چې بايد ټول خلک د کوکي بلبل غږ واورې او خلکو د کوکي بلبل غږ واوريد او دومره خوند يې ور نه واخيست، لکه د مستيدو کوم څه يې چې ځکلي وي، لاسونه او گټي يې هوا ته جگولې او ويل يې چې: اوه پوهو، واه، واه!
خو خوارکوټي کب نيونکي چې د ريښتيايي بلبل غږ اوريدلی و، و ويل:
«دا بڼه موزیک غږوي او غږ يې هم بڼکلی او د الوتونکي په څير دی، خو يو شی کمبود لري، زه نه پوهيرم چې هغه څه شی دی!»

ريښتيايي بلبل له هيواد او امپراتورۍ نه وشړل شو. کوکي بلبل د امپراتور د تخت په څنگ کې پر يوه ورينمين بالښت باندې، د ريښتيايي بلبل ځايناستی شو او ټولې قيمتي ډالۍ، سره زر او قيمتي ډبرې يې چې تر لاسه کړې وې، په څنگ کې ورته کيښودې. کوکي بلبل د «د سلطنتي ميز لوی سندرغاړي» لقب وگاټه او مقام يې له کيڼ اړخه لومړی و. امپراتور داسې گڼله چې کيڼ لوری مهم دی، ځکه چې زړه په چپه خوا کې دی، حتی د امپراتور په بدن کې. د سلطنتي ارکستر مشر د بلبل په باره کې يو کتاب وليکه چې پنځه ويشت ټوکه و. دا کتاب نه يوازې اوږد او له ډيرو مالوماتو ډک و، بلکې ډير ستونزمن چيني توري هم په کې کلرول شوي وو، خو ټولو دا کتاب وپيږود او کله يې چې رانيوه، ويل يې چې کتاب يې ولوست او پرې بوه هم شول!

که يې داسې نه وای کړي، بيا نورو ته ناپوه او کودن ښکاره کيدل او په نسونو کې به په سوکانو وهل شوي وای. په دې ډول يو کال واوښت. امپراتور، درباريانو او د چين ټول اوسيدونکي د «د سلطنتي ميز لوی سندرغاړي» د غږ هر نوټيشن يې له يادو ياد و، خو ولې يې هغه تکراري غږ خوښاوه؟ دا بې دليله نه و، ځکه هغوی کولای شول هغه و وايي او ويلې يې هم. په کوڅه کې شوخو کوچنيانو ويلې:

«زي، زي، زي!»

کلاک، کلاک، کلاک!»

او امپراتور هم دا کار وکړ، هوکې، په ريښتيا چې ډير په زړه پورې او ښايسته و!

د دويمې برخې پای

منبع:

H.C.Andersen Eventyr,2,fra s.149-170,Odnas,Denmark,1994.